

ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติอาการรังนกอ่อน พ.ศ. ๒๕๔๐

ด้วยพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายว่าการบังคับใช้กฎหมายได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายนั้นมากน้อยเพียงใด คุ้มค่ากับภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์จากการบังคับใช้พระราชบัญญัติตั้งกล่าว ทั้งนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเชิญชวนให้ผู้ที่สนใจเข้ามายื่นข้อเสนอแนะ ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ของกฎหมาย

พระราชบัญญัติอาการรังนกอ่อน พ.ศ. ๒๕๔๐ ใช้บังคับกับจังหวัด ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดพัทลุง จังหวัดกระนี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดสตูล และจังหวัดตราด และเป็นกฎหมายที่กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์กรบริหารส่วนตำบล เข้ามามีส่วนในการดูแลและจัดการการเก็บรังนกอ่อน ซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น และให้เงินอาการรังนกอ่อนตกเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นที่มีรังนกอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้นและราชการส่วนท้องถิ่โน่นในจังหวัดเดียวกัน ตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะให้เอกชนดำเนินการจัดเก็บรังนกอ่อน ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการจัดเก็บอาการรังนกอ่อนประจำจังหวัด

๒. มาตรการสำคัญของกฎหมาย

๒.๑ ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าไปดูแล และจัดการการเก็บรังนกอ่อนในพื้นที่บนเกาะหรือในที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินที่มีรังนกอยู่ตามธรรมชาติ

๒.๒ รังนกอ่อนถือเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ซึ่งจำเป็นต้องดูแลรักษาไว้

๒.๓ เงินอาการที่จัดเก็บได้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เพื่อนำไปจัดทำบริการสาธารณะ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๔ การให้เอกชนสัมปทานรังนกอ่อนในพื้นที่

๓. ประโยชน์ที่คาดว่าประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

๓.๑ เงินอาการที่จัดเก็บได้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เพื่อนำไปพัฒนาชุมชน ในเขตพื้นที่ โดยการจัดทำบริการสาธารณะเพื่อให้สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนมีความหลากหลายมากขึ้น

๓.๒ ราชการส่วนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าไปดูแล และจัดการการเก็บรังนกอ่อนในพื้นที่บนเกาะหรือในที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินที่มีรังนกอยู่ตามธรรมชาติ

๔. ปัญหาอุปสรรค...